

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem Martinem Bobákem ve věci

žalobce: **V. T.**, státní příslušnost Ukrajina
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Evou Holou, Ph.D.
sídlem Španělská 770/2, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o udělení zaměstnanecké karty, vedeném pod sp. zn. OAM-4540/ZM-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

1. Žalobce se žalobou podanou dne 2. 2. 2026 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného.
2. V žalobě uvedl, že dne 9. 1. 2025 podal žádost o udělení zaměstnanecké karty, kterou žalovaný vedl pod sp. zn. OAM-4540/ZM-2025. Jelikož pobývá v jiném členském státě EU, učinil tak prostřednictvím Zastupitelského úřadu v Drážďanech. Žalovaný byl dle § 169t odst. 6 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (zákon o pobytu cizinců), povinen rozhodnout do 60 dnů ode dne podání žádosti, resp. 90 dní ve zvlášť složitých případech, což neučinil. Posledním úkonem v řízení byla výzva správního orgánu z 10. 6. 2025 k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

na níž žalobce v součinnosti se zaměstnavatelem ve stanovené lhůtě 20 dní reagoval. Další 2 měsíce se řízení neposunulo, žalobce proto využil možnosti podle § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (správní řád), a požádal Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (Komise) o vydání opatření proti nečinnosti žalovaného. Komise návrhu žalobce vyhověla, dne 30. 9. 2025 vydala opatření, ve kterém žalovanému přikázala rozhodnout do 60 dnů od doručení předmětného opatření. Podle žalobce ovšem do dne sepsání žaloby, tj. do 31. 1. 2026 nebylo ve věci rozhodnuto. Žalovaný tak nedodrží lhůty stanovené zákonem pro vydání rozhodnutí, stejně jako závazné pokyny nadřízeného orgánu. Žalobce navrhl, aby soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí ve věci žádosti o vydání zaměstnanecké karty a aby mu přiznal náhradu nákladů řízení.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě z 12. 3. 2026 popřel oprávněnost žaloby, neboť zamítavé rozhodnutí ve věci bylo dne 9. 2. 2026 vydáno (pod č.j. OAM-4550-16/ZM-2025). Ke dni 12. 3. 2026 není žalovanému známo, zda se ho již podařilo žalobci prostřednictvím Zastupitelského úřadu v Drážďanech doručit. Žalovaný přitom připustil, že o žádosti nestihl rozhodnout včas z důvodů dočasné přetíženosti. Jelikož již nečinnost netrvá, navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.
4. Soud uvedené podání zaslal žalobci (jeho zástupkyni), jenž ve stanovené lhůtě a ani později nereagoval.

II. Posouzení věci Městským soudem v Praze

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje nezbytné formální náležitosti na ni kladené. Žalobce rovněž před podáním žaloby bezvysledně vyčerpал prostředky ochrany proti nečinnosti ve správním řízení (Komise žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti vyhověla, žalovaný však ke dni podání žaloby ani přesto rozhodnutí ve věci nevydal).
8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, jelikož účastníci řízení nevyjádřili svůj nesouhlas. Soud rovněž neshledal důvod nařídít jednání z důvodu dokazování, ve věci bylo možné vyjít z předloženého spisového materiálu žalovaného a podání stran.
9. Soud nemá pochybnosti o tom, že žaloba byla podána důvodně, jelikož byl dříve žalovaný skutečně nečinný (Komise ostatně již dříve žádosti žalobce o opatření proti nečinnosti vyhověla). Žalovaný ovšem ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že již ve věci vydal rozhodnutí, jež se taky nachází v předloženém správním spise. Ve věci tak došlo ke zjevnému procesnímu vývoji, na nějž žalobce nijak nereagoval (např. zpětvzetím žaloby), ač mu soud k tomu poskytl prostor.
10. Za tohoto stavu věci musel soud přistoupit k meritornímu projednání žaloby. Činí tak přitom na základě skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Při projednávání žaloby na ochranu proti nečinnosti totiž soud zkoumá nejen to, zda žalovaný ve lhůtě stanovené zákonem rozhodl o žádosti žalobce, pokud tak učinit měl, ale i zda tento stav trvá i ke dni rozhodování soudu [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) z 15. 3. 2010, č. j. 8 Ans 1/2009 - 72, č. 2258/2011 Sb. NSS]. Účelem tohoto pravidla je, aby rozhodování soudu mělo reálný smysl (usnesení NSS z 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012 - 46, č. 3013/2014 Sb. NSS).
11. S ohledem na výše popsany průběh řízení o žádosti žalobce o udělení zaměstnanecké karty nemůže být překvapením, že soud žalobu důvodnou neshledal. Je zřejmé, že žalovaný již ve

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

věci není nečinný, jelikož žádost žalobce výše specifikovaným rozhodnutím zamítl. Současně učinil úkon směřující k doručení rozhodnutí, když o to (zjevně podle § 169b odst. 2 zákona o pobytu cizinců) požádal zastupitelský úřad v Drážďanech, prostřednictvím kterého žalobce podal svou žádost a prostřednictvím kterého mu žalovaný v průběhu řízení již dříve doručoval. Žalobce se nečinnostní žalobou mohl domáhat pouze vydání rozhodnutí, k čemuž ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu došlo. Podle tohoto ustanovení se vydáním rozhodnutí rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení. V případě § 169b odst. 2 pak zákon o pobytu cizinců stanoví zvláštní způsob doručování do ciziny, jež probíhá elektronicky. Vydáním rozhodnutí je v takovém případě nutné rozumět předání rozhodnutí zastupitelskému úřadu (přiměřeně srov. i rozsudek NSS z 30. 6. 2021, č. j. 3 Azs 113/2019 - 32, bod 19 a násl.). Samotné doručení rozhodnutí (popř. jeho právní moc) nemá z hlediska důvodnosti nečinnosti žaloby žádný význam.

III. Závěr a náklady řízení

12. Soud shrnuje a uzavírá, že nečinnostní žalobu důvodnou neshledal, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl (výrok I).
13. Výrok II o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. a pravidla úspěchu ve věci. Žalobce procesně úspěšný nebyl, a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Kasační stížnost by svým významem měla podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2026

Martin Bobák v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

pokračování

49 A 3/2026

samosoudce